VÝZVA PRO POSTNÍ DOBU

S Ježíšem na poušti aneb ticho uzdravuje

Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj. /Ž 37,7/
Poušť je krásná právě tím, že někde skrývá studnu. /Exupéry/

Dříve než velcí duchovní učitelé začínali veřejně působit – Karel Foucauld, Ignác z Loyoly, František z Assisi, apoštol Pavel, ale i Ježíš, odcházeli na určitou dobu na opuštěná místa. Udělat si přestávku, vysadit, odejít do ústraní a ztišit se. Bez alespoň malé dávky těchto prvků asi není možné se dobře rozhodovat, natož pak měnit! Pokud odcházíme do ticha, začíná žít naše nitro. Stáváme se citlivějšími a otevřenějšími pro nejrůznější asociace, pro věci skrývající se v pozadí, pro pohnutky a motivy, které bychom jinak nepoznali.

V dnešním světě člověk těžko nalézá prostor a čas pro ztišení se. Pro modlitbu. Ale právě ticho je tak důležité pro to, abychom uslyšely, co nám Bůh chce říct. A pokud toužím slyšet odpovědi na otázky, které Bohu předkládám, je dobré dát Bohu šanci, aby k nám mohl promlouvat. Můžeme říct: „Bůh mluví jen k vyvoleným…“, „Bůh promlouvá k těm, kteří nehřeší…“, „Bůh mluvil kdysi dávno. Dnes už k nám nemluví…“

Nevěřme těmto lžím! Bůh k nám promlouvá, jen prosme o dar Ducha svatého, ať dokážeme rozpoznat hlas Boha, který nás každého miluje a touží mluvit do našeho života.

Předkládáme vám, přátelé, v letošní postní době výzvu, abychom se víc zaměřili na prostor a čas ticha, abychom slyšeli Boží hlas… Nechme se Ježíšem přizvat na poušť – do ticha, kde budeme sami, kde můžeme zaslechnout, co nám Bůh chce říct.

KDYŽ SE ROZHODNU STRÁVIT ČAS S BOHEM V TICHU, CO JE PRO TO DOBRÉ UDĚLAT?

- - - - - - -

Můžu si najít tiché místo doma, nebo vyjít do přírody. Dám ve své hlavě prostor Bohu, ať On promlouvá. Nesnažím se modlit žádnou naučenou modlitbu, ani si nečtu Písmo svaté. To je samozřejmě moc důležité a potřebné, ale ne v čase, kdy toužím po tom, aby Bůh ke mně promlouval v tichu. Jen nabídnu Bohu: „Pane, mluv, tvůj služebník naslouchá.“ A už nechávám prostor pro Boží hlas. Mohu se zkusit ztišit zpočátku jen pár minut… Bůh mě může oslovit nějakou myšlenkou, obrazem z přírody, apod. Každý jsme jiní a Bůh nás zná lépe, než se známe my samy… Ví, jak k nám promluvit… Jen Mu důvěřujme…

Můžeme mít ale neodbytné myšlenky, které nám brání ponořit se do ticha…

Hemžení našich myšlenek můžeme přirovnat k bouři, která zasáhla učedníky na lodi na Galilejském jezeru, zatímco Ježíš spal. Stejně jako oni i my můžeme být bezmocní, ustrašení a neschopní utišit sebe sama. Ale Kristus může přijít na pomoc i nám. Stejně jako pohrozil větru a moři a nastalo „velké ticho“, může utišit i naše srdce rozrušené strachem a starostmi (Mk 4). Když zůstáváme v tichu, doufáme a důvěřujeme v Boha.

- - - - - - -

Ticho nás uschopňuje k novému setkání s Bohem. V tichu může Boží slovo dosáhnout i skrytých koutů našeho srdce. V tichu dokazuje, že je „ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha.“ (Žid 4, 12) V tichu se přestáváme před Bohem skrývat a Kristovo světlo se nás může dotknout, uzdravit nás, a dokonce přetvořit to, za co se stydíme.

- - - - - - -

Kouzlo ticha

„Hudba a ticho – jak je nenávidím!“, vyznává vrchní satanáš v knize C. S. Lewise „Rady zkušeného ďábla“. Hluk a nadměrná hlasitost jsou pro něho jistým znamením vítězství, síly a převahy, a ty mu mají pomoci překonat strach z vlastní slabosti a nemohoucnosti. Je přímo posedlý vidinou proměnit celý vesmír se vším, co se v něm pohybuje a žije, v chaotickou změť pekelného hluku: jeho odvěkou touhou jako Božího nepřítele je, aby uklidňující melodie a také nebeské ticho byly nakonec překřičeny množstvím nesourodých a zmatených pazvuků. A s uspokojením zjišťuje, že pokud jde o poměry na naší Zemi, začíná se mu jeho zhoubné dílo dařit, když tvrdí: „Zdá se, že jsme v tomto směru pokročili o dobrý kus dopředu.“

Pravidla postní výzvy:

Tato výzva je pro děti od 5 let. Budeme rádi, když se zapojíte také vy, mladí, dospělí i starší…

V kostele u bočního vchodu je prostor pouště. Na poušti se nachází studna. Pokud jste se rozhodli, přijmout postní výzvu ticha, mohli jste si vzít po nedělní mši svaté z pouště ***oblázek.*** *Jestliže jste tak neudělali, máte možnost si jej vzít po další mši svaté. Oblázek si, prosím, dejte doma na viditelné místo, abyste si výzvu ticha připomínali. Je od té chvíle váš a už jej nikam nemusíte nosit.*

Měli byste mít k dispozici i ***zápisníček****, který jste si mohli vytáhnout ze studny. Pokud jej ještě nemáte, bude pro vás připravený u pouště, kdykoliv se rozhodnete do výzvy zapojit.*

Když budete doma, venku nebo v kostele v tichu, můžete si po každé mši svaté na znamení občerstvení duše ***vytáhnout ze studny obrázek nebo Boží slovo****, které si* ***vlepíte do zápisníčků****. Obrázky si můžete vymalovat a stránky vyzdobit, jak se vám bude líbit. Pokud vás v čase ticha osloví nějaká myšlenka, můžete si ji také do zápisníčku zapsat.*

Prosíme rodiče, aby povzbuzovali svoje děti a pomáhali jim v této aktivitě. Doporučujeme vést děti do ticha zpočátku třeba jen minutu, podle věku, a čas postupně navyšovat. Není to lehké. Nemějte na děti velké nároky, ale povzbuzujeme vás, abyste této aktivitě byli věrní, i kdyby se jednalo o pár minutek. Věřte, že to bude mít smysl…

Také vás, milé děti, prosíme, abyste umožnili vejít do ticha i svým rodičům a povzbuzovali je v této postní výzvě…